

תיאטרון
באר-שבע

מאת פלוריאן זלר

האמת

בימוי מולי שולמן

תרגום דורי פרנס

קרדיטים

מאת **פלוריאן זלר**

תרגום
דורי פרנס

במאי
מולי שולמן

עיצוב תפאורה
אדם קלר

עיצוב תלבושות
חוזה לוי רוזלסקי

מוסיקה
שאול בסר

עיצוב תאורה
קרן גרנקה

עיצוב תנועה
טולה דמארי

עוזרת במאי
רותי גפן

השחקנים

מישל
אורי דב יוסף בלופרב

אליס
שני קליין

לורנס
נעמי לבוב

פול
מיכאל מושונוב

הצגה ראשונה 07 במאי 2025, תיאטרון באר שבע, אולם 1

⌚ כשעה ורבע ללא הפסקה

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, שני קליין

תקציר

מישל מנהל רומן עם אליס.
אליס נשואה לפול.
פול הוא חברו הטוב של מישל.
ומה עם לורנס, אשתו של מישל,
האם גם היא מסתירה סודות משלה?
החבורה הולכת ומסתבכת במבוך של "מי אמר מה למי"
והשאלה צפה ועולה- האם לשקר זה באמת דבר רע?

דרמה קומית על האמיתות והשקרים בחיינו,
מאת המחזאי הצרפתי המצליח פלוריאן זלר.

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, שני קליין

האמת

הכותרת של המחזה **האמת** מ-2016, מאת המחזאי הצרפתי הנודע בעולם, פלוריאן זלר, היא אירונית. זהו מחזה על בגידה בחיי נישואים. הסיפור סובב סביב שני זוגות. לורנס ומישל, הנשואים כבר 15 שנה, ואליס ופול, גם הם נשואים מזה זמן מה. למרות שמישל ופול חברי נפש, הם מנהלים, במקביל רומנים זה עם אשתו של זה.

המחזה **האמת** מתאר את הקשיים והשקרים אותם צריך לעבור, כדי לשמור על רומן מוסתר מבעל או מאישה. הוא בוחן את הצביעות החברתית, שבה חוסר כנות הופכת לנורמה חברתית. קו העלילה נראה אולי שטחי, אך המחזה רב רבדים. הוא מעלה לפני השטח נושא שהוא עדיין טאבו, למרות שאנשים רבים מנהלים חיים כפולים מסוג זה, שבהם אף אחד לא מודאג עד כמה זה עלול להיות לא בריא בטווח הארוך. בשלב מסוים, אחת הדמויות אומרת "אנחנו חיים בשקר קבוע". לאחר מכן הם מתחילים להטיל ספק בהגדרת השקר, כל אחד נותן הסבר משלו למילה עצמה.

המחזה **האמת** מציג חברה בה שולטים סטנדרטים כפולים. הדמויות מאמינות שחשיפת האמת תהיה מכאיבה מדי, אז לחיות בשקר זה עדיף ויותר מנחם - כל עוד אף אחד לא יגלה. אליס ומישל ימשיכו להיפגש בבתי מלון אקראיים ולשקר לבני זוגם.

אך מצפונה של אליס הוא שגורם לה לספר לבעלה על הרומן שלה עם חברו הטוב, שנמשך כבר ששה חודשים, רק כדי לגלות גילוי מפתיע על המתרחש בין בעלה חסר העבודה לאשת מאהבה.

עלילת המחזה של זלר היא רבת תפניות, כך שהקהל חייב להרכיב את החלקים החסרים של הפאזל. הסצנה החזקה ביותר של המחזה מתרחשת על מגרש הטניס. בעקבות המשחק של מישל ופול, מתחילים השניים לדון מי מהם הוא טניסאי טוב יותר. להיות "שחקן טוב" הוא ללא ספק מטאפורה לגבריות ולנישואיהם, כאשר כל אחד מהם מטיל ספק בכושרו המיני במיטה ושואל מי מהם טוב יותר. שניהם מפקפקים בעצמם מכיוון ששניהם מקשרים באופן מלא את ערכם בתוך חיי הנישואין עם יכולתם לנצח במשחק.

נראה שאף אחת מהדמויות לא שולטת בחייה; נראה שאף אחד מהם לא מכיר את עצמו. הם רק מנסים למלא את החלל בהנאה זמנית, לא אכפת להם מהמוסר, שלא לדבר על פגיעה ברגשותיהם. זה כאילו הם הפכו חסרי תחושה בכל הנוגע לחייהם הרגשיים.

ככל שהמשחק מתקדם, מתברר ששני החברים הכי טובים מעמידים פנים שהם לא טובים בטניס. הם נותנים זה לזה לנצח בכוונה, כצורה של הבעת אשמתם על כך ששכבו, איש עם אשת רעהו. השאלה היא מי התחיל ראשון?

כשפול פותח את ליבו כדי לספר למישל שהוא חושד שאשתו בוגדת בו, מישל מיעץ לחברו לא להתעמת עם "הפרחח" שאשתו יוצאת איתו, אלא להמשיך לחיות את חייו כרגיל, שכן, בשלב מסוים אליס תימאס ברומן ותחזור שוב לבעלה פול. מישל הצבוע ממשיך להטיף על אתיקה ומוסר, אך בו בזמן הוא זה שמתעקש בפני אליס ופול גם להסתיר את האמת. בסופו של דבר, הוא זה שהכי משקרים לו. זו אחת מהחוזקות של המחזה, והיא מדגישה את האירוניה: אלו שחושבים שהם מרמים את כל העולם, הם לרוב חסרי מושג לגבי הסביבה שלהם ובדרך כלל הם אלה שהכי מועדים ללכת שולל.

מימין לשמאל: נעמי לבוב, אורי דב יוסף בלופרב

מיכאל מושונוב

ידעתי שזה ייקרא: "האמת", וכמובן שזה יהיה על שקר

"**כשאני כותב, זה כמו לחלום**", אומר פלוריאן זלר. המחזאי והסופר הצרפתי היה השם הכי חם בעולם עסקי התיאטרון כשיצא מחזהו **האמת** בשנת 2016, במיוחד לאחר שזכה זה עתה (2021) באוסקר על התסריט המעובד של מחזהו **האב**. אך הכישרון שלו נשאר בגדר תעלומה, אפילו לעצמו. כשהוא מתיישב לשולחן הכתיבה, הוא לא יודע מה הולך לקרות במחזות שלו. הוא לא יודע מה הדמויות הולכות להגיד או לעשות, לאן הן תגענה או למה. הוא מתיישב ומקשיב. אבל "ידעתי שזה ייקרא: **האמת**", וכמובן שזה יהיה על שקר".

המחזה נפרש כמו בצל כשסיפור הבגידה והחברות שלו מתפתל ומקפיץ את ציפיות הקהל. "רציתי לראות את האיש הזה, שחושב שהוא שקרן מדופלם, כשכולם בעצם משקרים לו, והוא אינו מודע לכך", אומר זלר. "אין דבר מצחיק יותר מלראות מישהו שחושב שהוא מאוד טוב במשהו, כשכולנו יודעים שהוא כל כך גרוע.

"הסיטואציה הזו שמה את הקהל ב'עמדה פעילה' במהלך ההצגה", אומר זלר. "הציפיות שלהם, ההנחות שלהם, האהדה המתפתחת כל הזמן ומסוכלת בשובבות, הם חלק בלתי נפרד מהתוכנית. זה, לדעתי, מה שמיוחד ויפה בתיאטרון, ליצור את מערכת היחסים המאוד אקטיבית הזו בין הקהל לבין המתרחש על הבמה. כאילו הקהל, במובן מסוים, היה חלק מהנרטיב, ממה שקורה על הבמה. מדי ערב הוא נמצא במצב פעולה. יש לילות שיש לנו קהל מאוד מוכשר, ולפעמים יש לנו קהל פחות מוכשר", הוא אומר.

"זה רעיון כל כך נהדר, התכונות האינטלקטואליות של המחזה כל כך מהנות בקריאה", אומרת הבמאית שרה ג'יילס שביימה את ההצגה בצרפת. "הוא לוקח את הרעיונות האלה שצצים במוחו, והוא נותן להם גם לב. התיאטרון הוא מקום נהדר לחקור שקרים.

אבל, מלבד הדמות המרכזית **שהאמת** שלה נפרשת במחזה, עבור השחקנים האחרים אי אפשר לשחק את המחזה", אומרת ג'יילס. "אין להם 'מסע' לפרוק. הם צריכים לשחק את הרגעים, לא את קשת הדמויות שלהם. אין בזה שום סאבטקסט... או יותר נכון יש מפלצת של סאבטקסט, אבל אנחנו לא ממש יכולים לשחק את זה. נאלצנו לגרש את הסאבטקסט מחדר החזרות.

כשאתה קורא את המחזה אתה חושב, 'כמה נהדר, זה כל כך פשוט'. אבל אז ככל שקוראים אותו שוב ושוב, כך זה נהיה מסובך יותר. האתגר הוא לעשות אותו כמו שאתה קורא אותו בפעם הראשונה... זה בערך ההפך ממה שאתה עושה בדרך כלל בתהליך החזרות, שהוא להתעמק בדמות. זלר סיפר שהוא צחק בקול בזמן כתיבת המחזה."

"כנראה שהדרך היחידה לכתוב משהו היא להיות כמה שפחות מודעים למה שאנחנו עושים", הוא אומר. "כתיבה היא הרבה על אי היכולת לכתוב. לפעמים הדמויות מדברות ביניהן, אתה מקשיב להן, ואתה לא יודע עליהן יותר ממה שהן אמרו זה עתה. אם אתה צריך מידע נוסף, אם אתה רוצה לדעת יותר, עליך להקשיב להן, אז אתה כותב את מה שיש להן להגיד. הן קיימות, במובן מסוים, בפני עצמן."

בתחילת כתיבת הטקסט לא ממש הייתי מודע לאן הם הולכים או לאן אני הולך, והדרך היחידה לדעת זאת הייתה לכתוב אותו, כמו תעתיק פסיבי של מה שיש להם לומר - אז מדובר בשכתוב וניסיון לבנות ארכיטקטורה של הנרטיב, כדי להפוך אותו ליעיל ככל האפשר. וזה עבד.

אני כותב במשפטים מאוד פשוטים... כמעט בנאליים. הפשטות מאפשרת יותר מקום למה שלא נאמר", אומר זלר. "כשדמות אומרת 'כן', אתה יכול להבין שהיא מתכוונת 'לא'. שפה מסוג זה מאפשרת את האמביוולנטיות הזו, כל הזמן. כאילו השפה לא הייתה כאן כדי לומר משהו, היא נועדה להסתיר משהו."

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, שני קליין

ש: מה נתן לך השראה לכתוב את "האמת"?

פלוריאן זלר: תמיד הוקסמתי מהקו הדק שבין אמת לשקר, במיוחד במערכות יחסים. לעתים קרובות אנו משכנעים את עצמנו בדברים שאולי אינם נכונים לחלוטין כדי להגן על הרגשות שלנו או להימנע מעימות. המחזה **האמת** נולד מתוך הסקרנות הזו - איך אנחנו מטעים אחרים, ובעיקר, את עצמנו.

ש: במה שונה המחזה הזה מיצירות אחרות שלך כמו "האב" או "הבן"?

זלר: בעוד שהאב והבן עוסקים בנושאים רגשיים ולעיתים כואבים, **האמת** נוטה יותר לקומדיה. אבל זו קומדיה אפלה, כמעט אכזרית, שמשחקת עם תפיסת הקהל. המבנה דומה ליצירות אחרות שלי בכך שהוא מאתגר את המציאות, גורם לצופים לפקפק במה שהם יודעים שהוא נכון.

ש: המחזה סובב סביב אדם שנלכד ברשת של שקרים. אתה חושב שהקהל מזדהה איתו?

זלר: זו שאלה מעניינת. מישל, הגיבור, לא לגמרי חביב, אבל הוא אנושי. הפגמים שלו הופכים אותו לכזה, גם אם מעשיו מוטלים בספק. מה שמסקרן אותי הוא שהקהל עלול למצוא את עצמו מצדיק את ההתנהגות שלו לפעמים. זה כוחה של הונאה עצמית.

ש: יש אלמנט חזק של פארסה במחזה. האם זה מכוון?

זלר: בהחלט. אני אוהב לשחק עם הומור במצבים לא נוחים. שקר, במיוחד במערכות יחסים, יוצר תרחישים אבסורדיים. **בהאמת**, ההומור מגיע מהניגוד בין מה שהדמויות אומרות למה שהן יודעות עמוק בתוכן.

ש: מה אתה מקווה שהקהל ייקח מה**האמת**?

זלר: אני רוצה שהם יחשבו על האמיתות והשקרים של עצמם. כולנו מעצבים את המציאות שלנו במידה מסוימת. המחזה הוא מראה - לפעמים מצחיקה, לפעמים מטרידה - ששואלת אותנו: כמה מהחיים שלנו בנויים על אמיתות נוחות?

מתוך כתבה בסאנדיי מורנינג הראלד, יוני 2021

נעמי לבוב

האם האמת חשובה ביחסי נישואים?

מתוך **מקבץ מאמרים באינטרנט**

כן, האמת חשובה ביותר ביחסי נישואים. תקשורת פתוחה וכנה עוזרת לבנות אמון, שהוא הבסיס לנישואים בריאים וחזקים. כאשר בני הזוג דוברים אמת איש עם רעהו, מתפתחת אינטימיות רגשית במקום זה, כבוד הדדי והבנה. ללא אמת, עלולות להיווצר אי הבנות, טינה ובגידה, שעלולות לערער את מערכות היחסים. בעוד שקשה לחלוק אמיתות קשות, כנות היא המפתח לפתרון קונפליקטים ולצמיחת יחד כזוג.

אם כן, מדוע כל כך הרבה אנשים בוגדים זה בזה במהלך חיי הנישואים שלהם?

בגידה בנישואים, כמו בגידה או חוסר יושר רגשי, יכולה להיות מורכבת ולנבוע ממגוון גורמים. אנשים מונעים לעתים קרובות על ידי שילוב של השפעות אישיות, יחסיות וחברתיות.

כמה סיבות נפוצות כוללות:

חוסר תקשורת: כאשר בני הזוג אינם מצליחים לתקשר בפתיחות על הצרכים, הרצונות או הבעיות שלהם, זה יכול להוביל לתסכול או לרגשות הזנחה, מה שהופך אותם לפגיעים ולחיפוש חיבור במקומות אחרים.

צרכים רגשיים או פיזיים לא מסופקים: אנשים מסוימים עשויים לחפש גיוון, חיבה או אינטימיות שהם מרגישים שהם חסרים בנישואיהם. זה יכול לפעמים להוביל לבגידה, בין אם באמצעות רומן או בגידה רגשית.

תשוקה לריגוש או חידוש: עם הזמן, מערכות יחסים יכולות לעתים ליפול לשגרה, ואחד מבני הזוג עשוי לחפש ריגוש או חוויות חדשות שהוא או היא מרגישים שחסרות להם בנישואיהם. זה לא תירוץ, אבל זה יכול בהחלט להיות גורם מניע.

בעיות אישיות: אנשים לפעמים בוגדים בבני זוגם בגלל חוסר ביטחון, פחדים או טראומות עבר שלהם. הם עלולים להיאבק בזהות שלהם, בערך העצמי או בבעיות לא פתורות, שיכולות להתבטא כהתנהגויות מזיקות.

חוסר מחויבות: אנשים מסוימים עשויים לא להבין את המחויבות ארוכת הטווח שנישואים דורשים. הם עשויים לראות את בן או בת הזוג שלהם או את מערכת היחסים כניתנת להחלפה או שהם עשויים להיות ממוקדים מדי ברצונות שלהם ולא בטיפוח הזוגיות.

אופורטוניזם או היעדר גבולות: חלק מהאנשים עלולים למצוא את עצמם במצבים שבהם קיים פיתוי, והם לא מצליחים לבסס גבולות רגשיים או מוסריים חזקים.

השפעות תרבותיות וחברתיות: בתרבויות מסוימות, נישואים נתפסים כציפייה חברתית ולא כקשר רגשי או אישי עמוק. זה יכול לגרום לאנשים להיכנס לנישואים מהסיבות הלא נכונות או להרגיש שמקובל לבגוד בבן הזוג שלהם.

חוסר התאמה או התרחבות: עם הזמן, זוגות עשויים להשתנות, ולפעמים שינויים אלו יוצרים ניתוק. ייתכן שמה שאדם אחד רוצה או מעריך כבר לא מתיישב עם בן הזוג שלו, מה שיוביל אותו לחפש קשר במקום אחר.

בסופו של דבר, כל נישואים הם ייחודיים, ובגידה נובעת בדרך כלל משילוב של בחירות אישיות, נסיבות ודינמיקה יחסית עמוקה יותר. עבודה דרך בעיות בתקשורת, ייעוץ והבנה הדדית יכולה לעזור להתמודד עם אתגרים אלו ולמנוע בגידה.

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, נעמי לבוב

הבגידה כנושא פופולרי בתרבות הצרפתית

בגידה היא נושא מושרש עמוק בתרבות הצרפתית והיא מופיעה בספרות, בהיסטוריה, בפילוסופיה ואפילו בפוליטיקה. ההיקסמות הזו נובעת מכמה השפעות מרכזיות:

שורשים היסטוריים

לצרפת יש היסטוריה ארוכה של תככים פוליטיים ובגידות, מהבגידה במשפטה של ז'אן ד'ארק ועד לבריתות המשתנות של המהפכה הצרפתית. אירועים כמו עלייתו ונפילתו של נפוליאון, שיתוף הפעולה של וישי בצרפת בזמן מלחמת העולם השנייה ושערוריות פוליטיות שונות, חיזקו את המודעות הלאומית לבגידה כמוטיב חוזר.

מסורות ספרותיות

הספרות הצרפתית מלאה בסיפורי הונאה והתפכחות. כמה דוגמאות מרכזיות כוללות:
"La Chanson de Roland" (שירת רולאן, המאה ה-11) - אביר נבגד על ידי אביו החורג, מה שמוביל לתבוסה טרגית.
מחזותיו של מולייר (בן המאה ה-17) - מציגים לעתים קרובות צביעות ובגידה, כמו למשל במחזה "טרטיף", שמציג ביקורת נוקבת על צביעות אנשי הדת בתקופתו.
"Les Liaisons Dangereuses" (יחסים מסוכנים, המאה ה-18) - רומן על מניפולציות, פיתוי ובגידה בחברה האריסטוקרטית.
"Germinal" של אמיל זולא (ז'רמינל, המאה ה-19) - חוקר מאבק מעמדי ובגידות אישיות.
יצירותיהם של אלבר קאמי וז'אן פול סארטר (המאה ה-20) - עוסקות בבגידה קיומית, בין אם על ידי חברה, אידיאולוגיה או האדם עצמו.

פילוסופיה ואקזיסטנציאליזם

אינטלקטואלים צרפתים כמו סארטר, קאמי ופוקו חקרו לעתים קרובות את הבגידה כחלק מהמצב האנושי. האקזיסטנציאליזם שואל האם נאמנות אפשרית בכלל בעולם שבו האינטרס האישי והעמימות המוסרית שולטים.

פוליטיקה ורעיון הבגידה

לצרפת יש מערכת יחסים מסובכת עם כוח ונאמנות. לבגידה יש תפקיד משמעותי בחיים הפוליטיים, בין אם במלוכה, במהפכה, או בשערוריות של ימינו. דמויות כמו שארל דה גול (שעמד נגד ממשלת וישי) או ההפיכות והמהפכות הרבות בהיסטוריה הצרפתית גורמות לבגידה להרגיש נוכחת תמידית.

הערכה אסתטית של טרגדיה

התרבות הצרפתית חובקת טרגדיה, עמימות וקונפליקט מוסרי. שלא כמו הגיבורים והנבלים המובהקים של הוליווד, נרטיבים צרפתיים מציגים לעתים קרובות דמויות מורכבות שבוגדות באחרים מסיבות שעשויות להיות מובנות, אם לא נסלחות.

הרומנטיזציה של ה"בוגד"

בתרבות הצרפתית ישנה משיכה מסוימת לדמות הבוגד. בין אם זה הפתיין הערמומי, המהפכן שנפל או הסוכן הכפול המסוכסך. הרעיון שבגידה יכולה להיות גם אישית וגם אידיאולוגית הופך אותה לנושא עשיר לחקר אמנותי. הקולנוע הצרפתי, התקשורת והספרות ממשיכים לעסוק בנושא הבגידה תוך התמקדות בעומק הפסיכולוגי, עמימות מוסרית ותככים פוליטיים או רומנטיים ולעתים מערבבים נושאים קלאסיים של בגידה עם נושאים שעל סדר היום כמו גלובליזציה, פוליטיקה וטכנולוגיה.

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, מיכאל מושונוב

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, שני קליין

ראיון עם כריטופר המפטון, המתרגם של פלוריאן זלר לאנגלית

מתוך תכניית ההצגה באוסטרליה, 2021

מה יש ביצירות של פלוריאן זלר שמשך אותך אליהן?

אני חושב שהן שילוב מאוד מאוד נדיר: המחזות שלו מאוד מקוריים, אך הם גם מאוד פשוטים. זה שילוב נדיר. אני לא ממש יכול לחשוב על מישהו אחר שמגלם את השילוב הזה בצורה כל כך ברורה, **האמת** היה למעשה המחזה הראשון שלו שראיתי. זה היה בשנת 2013, לפני שהכרתי אותו. הלכתי לראות את ההצגה בצרפת, ואני זוכר שחזרתי ללונדון וסיפרתי לאנשים על הסופר הצעיר והמעניין הזה - שחשבתי שהוא כותב בעיקר קומי, כי זה היה המחזה הראשון שלו שראיתי. אמרתי שהחומר דורש טיפול די זהיר, אבל אם נמצא את הבמאי הנכון ואת התיאטרון הנכון שווה להתקדם עם זה. אבל לגרום לתיאטראות בלונדון להעלות מחזאים זרים לא ידועים, זה כרוך במאבק, אז למעשה, לא הגענו רחוק עם היוזמה הזו.

בשנה שלאחר מכן "האב" זכה להצלחה גדולה, וחשבתי 'אוי זה שוב הילד הזה, אני חייב ללכת לראות את המחזה שלו'. הודעתי לו שאני בא, ופשוט הופעתי וראיתי את "האב", בצרפתית. ואחר כך, הוא היה שם. אז זה הרגע שנפגשנו לראשונה, ואמרתי לו: 'זה יהיה המחזה המושלם להציג אותך לקהל דובר אנגלית. אז האם אני יכול לתרגם אותו?' אני חושב שהוא היה די מרוצה מזה. זו היתה רק ההתחלה של תהליך ארוך, כי היה די קשה לגרום למישהו לעשות אפילו את "האב". אבל במאי בשם לורנס בוסוול שניהל תיאטרון סטודיו בבאת' שהתמחה במחזות אירופיים עכשוויים, גילה עניין והעלנו את המחזה שם, באולם של 100 מקומות. כידוע, זו יצירה עוצמתית ומרגשת והיא קיבלה את הביקורות הנפלאות ביותר, אך עדיין לא הצלחנו לגרום לאף אחד להעביר את ההצגה ללונדון. בסופו של דבר, תיאטרון הטרייסיקל - כפי שהוא נקרא אז, לקח את זה כמעין פרויקט פרינג'. ושוב היו הרבה ביקורות מעולות ובסופו של דבר כופפו מספיק זרועות כדי שההצגה תעלה בווסט אנד. אבל עד אז, שמעתי אינספור אנשים אומרים האם אתה חושב שהציבור רוצה לראות דברים כאלה?

תרגמת מאז שישה מחזות של זלר. מה גורם לכך שהשת"פ הזה כל כך מוצלח?

למעשה תרגמתי שבעה מחזות שלו. יש מחזה חדש שעדיין לא עלה בשום מקום; אפילו לא בצרפת. לגבי מה גורם למערכת היחסים שלנו לעבוד, אני חושב שאנחנו פשוט מסתדרים טוב מאוד. זה עד כדי כך פשוט. לדוגמה, כששלחתי לו את התרגום של "האב", הוא פשוט כתב בחזרה 'טוב, אני חושב שזה מאוד מאוד טוב ואני מאוד שמח' - וזה מה שאתה מצפה לשמוע. כתיבת התסריט של "האב" היא דוגמה טובה לאופן בו אנחנו עובדים: היה לנו דיון על מה בדיוק אנחנו רוצים לעסוק בסרט, ואז הוא שלח לי טיוטה בצרפתית; אחר כך כתבתי טיוטה באנגלית אבל שיניתי דברים ושלחתי אותה בחזרה אליו; ואז הוא כתב טיוטה נוספת בצרפתית, ושינה עוד כמה דברים; ואחר כך עשיתי טיוטה רביעית, באנגלית, ואז נפגשנו ועברנו על כל התסריט שורה אחרי שורה. זה לקח בערך שבוע וזהו. וזו היתה הגרסא שהוא צילם. כלל לא הופתעתי מכך שהתברר שהוא גם במאי קולנוע ממש טוב!

מהם הגורמים החשובים ביותר שיש לקחת בחשבון כשמתרגמים מחזה משפה אחת לשפה אחרת?

הפילוסופיה שלי בנושא, היא להיות מדויק ככל האפשר, אך לוודא שזה כתוב בצורה שתתחבר עם קהל דוברי האנגלית. מה שאולי אומר שפה ושם משנים בדיחה, למשל, אבל באופן כללי אתה מבין היכן המחזאי רוצה שהקהל יצחק ואתה מוודא שהם אכן צוחקים. התחלתי לתרגם כשהייתי צעיר מאוד. עבדתי בתיאטרון ה'רויאל קורט' בלונדון כסוג של מְחַזְאִי בית. ואחד הדברים שהתבקשתי לעשות היה, כתיבת גרסאות חדשות של קלאסיקות. אז התחלתי עם "הדוד וניה", וגיליתי שאני נהנה מאוד. חלק חשוב מהעבודה שלי היה לפקוח עין על כותבים חדשים. אני דובר צרפתית וגרמנית, אז אני יכול לעקוב אחר מה שקורה באותן מדינות.

איך אתה מבטיח ששום דבר לא יאבד בתרגום, שתשמור על שלמותה המקורית של יצירה שאתה מתרגם?

ובכן, אני חייב לומר שעם פלוריאן במיוחד, הפשטות שהזכרתי קודם עוזרת. השפה שלו מאוד פשוטה. אני מתרגם לאנגלית גם את יסמינה רזא, שהמחזאות שלה הרבה יותר מסובכת מבחינת עיבוד השפה. אני גם עושה גרסאות שונות לארה"ב. זה התחיל עם "אמנות" של רזא, כי כשהתחלנו לעשות חזרות על המחזה באמריקה עלה בדעתי שזו שפה אחרת. אז הכנתי מספר מסוים של שינויים אבל עדיין שמרנו על כך שהדמויות תהיינה צרפתיות ושהכל קורה בפריז.

הזכרת קודם שהמחזה "האמת" היה ההיכרות הראשונה שלך עם פלוריאן זלה. מה היה שם שמשך אותך במיוחד למחזה הזה?

ובכן, זה מחזה עם אפיל אוניברסלי. כולם מבינים אותו. אבל גם, מה שקריטי, זה מחזה מאוד מאוד מצחיק. כשהעלינו את ההצגה בלונדון זה היה פשוט תענוג, לעמוד מאחורי הקלעים ולשמוע את הקהל שואג מֶצְחוק. זה תמיד אחד הדברים המהנים ביותר בלהיות מחזאי: לשמוע את הקהל צוחק. ואם יש לך שחקנים מיומנים עם הטקסט הזה, הוא מאוד מאוד מצחיק.

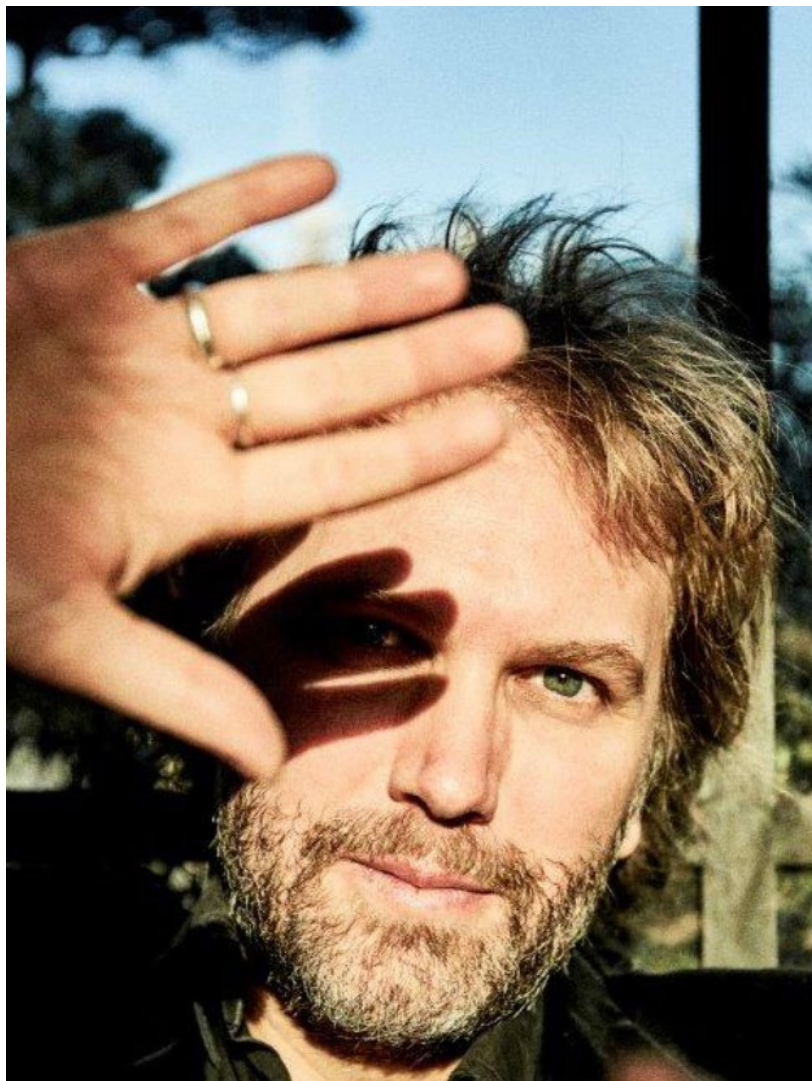
המחזה נכתב לפני 10 שנים. בהתחשב באירועי השנים האחרונות, אתה חושב שהקהל עשוי עדיין להגיע עם תיאבון חדש למחזה על מושג האמת?

המחזה מלהטט עם כל סוגי הרעיונות המטאפיזיים האלה לגבי השאלה, האם כדאי לומר את האמת ומתי, האם אתה צריך לומר את האמת, וכמה מן האמת צריך לספר. ומאז שהמחזה נכתב, עברנו לעולם שבו זה הפך להיות מאד חיוני להיות מסוגל להבחין מתי אנשים דוברים אמת ומתי לא. חלקים שלמים של העולם עברו, באופן שיטתי, לשקר בצורה שלא באמת קרתה מאז גבלס.

בנוסף לעבודת התרגום שלך, אתה גם מחזאי וגם תסריטאי ובמאי? האם יש לך העדפה למדיום זה או אחר?

בעצם, אני דווקא מאד אוהב לדלג מאחד לשני. אבל אני מניח שאם יכולתי לעשות רק דבר אחד, זה היה הֶיִיאָטרון. המחזה הזה שלי, "חיים גרמניים", שרובין נווין מעלה באוסטרליה עכשיו, זו היתה באמת חוויה יוצאת דופן עבורי. מעולם לא כתבתי מחזה יחיד קודם לכן ואני חושב שזה כנראה מה שאני מחפש: אני מנסה למצוא משהו שלא עשיתי קודם, אתגר חדש. אני די אוהב אתגרים קשים.

פלוריאן זלר מחזאי סופר, מחזאי וקולנוען.

נולד ב-28 ביוני 1979 בפריז. זלר הוא סופר, מחזאי וקולנוען הידוע בנרטיבים המרתקים ובמחקרי הדמויות המעמיקים שלו, השפיע באופן משמעותי על הספרות והתיאטרון העכשוויים. זלר גדל בפריז ולמד ב-Institut d'études politiques de Paris (Sciences Po), שם סיים את לימודיו בשנת 2000. הרקע האקדמי שלו הווה בסיס חזק לעשייה הספרותית שלו. קריירה ספרותית

בגיל 22 פרסם זלר את רומן הביכורים שלו, "Neiges artificielles" ("שלג מלאכותי", 2002) וזכה בפרס Prix de la Fondation Hachette. הרומן השלישי שלו, "Fascination du pire" ("קסם הרוע"), שיצא ב-2004, זכה ב-Prix Interallié היוקרתי והפך אותו לשם ידוע

בצרפת. ספרו Juliaen Parme יצא ב-2006, זכה לביקורות נלהבות והיה לרב מכר. מחזהו הראשון L'Autre הועלה בשנת 2004. מחזהו השני Le Manège הועלה בשנת 2005. מחזהו השלישי Si tu mourais היה מועמד לפרס Globe de Cristal בצרפת. המחזה Elle t'attend הועלה ב-2008. המחזה La Mère (האם) זכה בפרס מולייר ב-2011. המחזה "האמת" הועלה ב-2011 וזכה להצלחה בצרפת וברחבי אירופה.

לאחר המעבר לכתיבה לתיאטרון, ביסס זלר את מעמדו כמחזאי מוביל. יצירותיו הבולטות כוללות:

"La Vérité" ("האמת"), קומדיה החוקרת נושאים של בגידה והונאה, עלתה ב-2011. "Le Père" ("האב"): מחזה זה עלה לראשונה בשנת 2012, זכה לשבחי המבקרים ותואר על ידי ה"טיימס" כ"אחד המחזות הגדולים של המאה". "Le Fils" ("הבן"): מחזה זה, שעלה לראשונה ב-2018, עוסק בדינמיקה משפחתית ומאבקים של מתבגרים. מחזותיו הועלו בלמעלה מ-45 מדינות, מה שמדגיש את השפעתו הגלובלית על התיאטרון. זלר הרחיב את הרפרטואר האמנותי שלו על ידי המעבר לבימוי סרטים: "האב" (2020): בעיבוד הקולנועי למחזה פרי עטו, מככבים אנתוני הופקינס ואוליביה קולמן. הוא זכה לשבחי המבקרים, וזכה בשני פרסי אוסקר בטקס פרסי האוסקר ה-93, כולל התסריט המעובד הטוב ביותר. "הבן", עם כריסטופר המפטון, (2022): סרט זה, המבוסס על מחזהו משנת 2018, ממשיך את החקר שלו ביחסים משפחתיים מורכבים. בשנת 2010 התחתן זלר עם השחקנית והפסלת מרין דלטרמה. ב-2008 נולד בנם, רומן. בשנת 2023 זכה זלר ב'לגיון הכבוד' של צרפת, המשקף את תרומתו המשמעותית לאמנות ולתרבות. הקריירה הרב-גונית של פלוריאן זלר ממשיכה לרתק קהלים ברחבי העולם באמצעות הרומנים, המחזות והסרטים שלו, ומגבשת את מעמדו כדמות מרכזית בסיפורים עכשוויים.

דורי פרנס תרגום

תרגם עשרות רבות של מחזות לכל התיאטראות בארץ.

לאחרונה: לאופולד-שטאט, מרי סטיוארט, ג'ולי (ת' הבימה), מלצרית, הקומדיה על שוד הבנק, כוח עליון, מי מפחד מווירג'יניה וולף (ת' הקאמרי), הנשים של ג'ייק, מפקח בא, אלבום בשחור לבן (ת' חיפה), המלט, הכל אודות איב (ת' בית ליסין), ריצ'רד השלישי (ת' גשר), המלך ליר (אנסמבל עתי"ם). בנוסף למחזה האמת, תרגם גם מחזות נוספים של פלוריאן זלר: השקר, האבא, הבן, שעה של שקט, בין המלים. את תרגומיו ל-32 מחזות מאת שייקספיר ועוד מחזות של בני דורו, ניתן למצוא באתר "שייקספיר ושות" – Shakespeare.co.il. זכה מספר

פעמים בפרס התרגום ע"ש עדה בן-נחום, בפרס התיאטרון הישראלי, בפרס לנדאו 2016, ופרס מאיר אריאל ליצירתיות בשפה העברית 2024. עורך את מפעל ההוצאה לאור של כתבי נסים אלוני, במסגרתו ראו אור, עד כה, הספרים רשימות של חתול רחוב, הצוענים של יפו, הנסיכה האמריקאית, דודה ליזה, בגדי המלך, האם יש מקקים בישראל? כמו כן כותב מוזיקה.

צלם: שמחה ברבירו

מולי שולמן במאי

שחקן, במאי ומתרגם. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב, תל-אביב 2000.

צלם: סלי בן אריה

שיחק בהרכב האימפרוביזציה "למה אלפקה" 2001-2007. בין תפקידיו: משחק החיים (ת' בית ליסין). אנפרנד (ת' הבימה). הזכייה הגדולה, יונו והטווס, קומפני, הכל אודות חווה, סוביניר, הכל בגן, רק אתמול נולדה, בין חברים, רומיאו ויוליה, פרק ב', קומדיה סקסית בליל קיץ (שיחק ואף עיבד ותרגם יחד עם ירון ברובינסקי), עפיפונים, בימינו לא יוצאים לדו-קרב, דונה פלור נשואה לשניים, הלוויה חורפית, כלוב העליזים, "04:12" (בנוסף תירגם את המחזה), הבא אחריו, הדירה של רוזה, דרך השלום, קצר, אביבה אהובתי, הגברת הראשונה (ת' באר שבע). בימיו ותרגום -מר קולפרט (ת' תמונע, זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב", 2010). סקאפן (גודמן- בית ספר למשחק בנגב, 2014), בוא תכיר את אבא. ארוחה עם אידיוט (ת' באר שבע). טלוויזיה-זה המצב, הכל הולך (עונה 2+1), בלתי הפיך, המובילים, להתבגר , תראו מי שואל, קופיקו, כדברא עונה 3, שקשוקה. קולנוע -חטאים בבימוי אבי נשר, ג'סטה בבימוי קובי מחט. לאחרונה ביים בתיאטרון תמונע את הקומדיה "שמואל" שזכתה בפרס ההצגה והבימוי ב'קיפוד הזהב' 2022.

אדם קלר עיצוב תפאורה

נולד ב1986 בקיבוץ צרעה. למד עיצוב במה בבית הספר לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים.

צלם: ליאור בלזל

בין עבודותיו: החיים הם קברט, אלוהי הקטל, הנכד, הריון, קן הקוקיה (ת' קאמרי). הערת שוליים, 6 שיעורי ריקוד ב-6 שבועות, האבא שיכולתי להיות, האמיני יום יבוא, הכבש הששה עשר, מוטל סוף העולם, כפרה (ת' הבימה). הרצל אמר, קיץ במריאנבד, רוח התיאטרון, המחברת הגדולה (ת' גשר). לישראל וחזרה (ת' היידישפיל). סיפור על אהבה וחושך, חלום ליל קיץ, פילוקטסס, כנרת כנרת, פונדק הרוחות (ת' החאן). בימינו לא יוצאים לדו קרב (ת' באר שבע). מתיאוס פסיון, לא נודע, מנמוסין (להקת המחול קמע). בעלת הבית, מזל טוב אני אבא (בית ליסין), לא לשכוח לאהוב (ת' באדן, גרמניה בשיתוף בית לסין), גאולה (ת' נחמני), תופעות לוואי, אמא תרזה איננה (ת' חיפה), מפגש באין סוף (אנסמבל הרצליה). זוכה פרס התיאטרון הישראלי 2015 על עיצוב התפאורה להצגה כינרת כינרת בתיאטרון החאן. זוכה פרס תיאטרון הילדים ופרס פסטיבל חיפה להצגות ילדים 2011 על עיצוב התלבושות להצגה משהו נפלא עומד לקרות.

צלם: דודי חסון

חווה לוי רוזלסקי עיצוב תלבושות

מחזאית, תסריטאית, במאית, שחקנית ומעצבת תלבושות. בוגרת סמינר הקיבוצים במשחק ובחינוך.

מעצבת תלבושות לטלוויזיה ולקולנוע, בין עבודותיה: מגרש הרוסים, אגדת דשא, פינק ליידי, אבירם כץ, כראמל 3 עונות, שעת אפס, הד קולך, נורמאלי, מתיר עגונות, שנות הירח, מותק בול באמצע עונות 2 עונות, כיפת ברזל, פרא אציל, קופה ראשית 3 עונות, ילדי בית העץ. הופיעה כשחקנית בטלוויזיה: אבירם כץ (האמא), דבי היתה פה (מיכל), פרא אציל (המלהקת), המלכות (המורה), עיקרון ההחלפה (מיכלי), לעבור את הקיר (ילדת יומולדת), שטיסל (מינה). זוכת 7 פרסי אופיר והאקדמיה לקולנוע על עיצוב דמויות חזותיות ותלבושות (כראמל 2, כראמל, הנערים, הבלתי רשמיים, אוטונומיות, לעבור את הקיר, שטיסל).

שאל בסר מוזיקה

בין עבודותיו בתיאטרון: שעה אחת של שקט; דברים שאני יודעת (ת' בית ליסין ות' חיפה). (ר)אבולוציה (ת' גשר). בין המילים; ארבע אימהות, אמצע, בין קודש לחול, לילה ברומא (ת' בית ליסין). בעלים ונשים, אלבום בשחור לבן (ת' חיפה). מבקר המדינה (ת' החאן). וויצ' (ת' המעבדה). בעלת הארמון (ת' הרצליה). מסיבת יום הולדת (ת' עת). אותה הפעם, פסיעות, עיניים עצומות (פסטיבל עכו). ילדה יפה, בעלת הארמון (ת' יידישפיל). בין עבודותיו לקולנוע: גט- המשפט של ויויאן אמסלם, ישמח חתני, מה קורה לי בזמן האחרון- רבקה מיכאלי, עיניים פקוחות לרווחה, נחמה, פעמוני רוח. מוסיקה

צלם: ליאור בלגזל

מקורית לסדרה הצרות שלי עם נשים.

אלבומים: Albus fall, 2012, הים לקח הים נתן- הופעה ואלבום מתוך הספר אותו הים של עמוס עוז. אישה נוסעת- ליאורה ריבלין (לחנים). בעיר זרה - ליאורה ריבלין (לחנים), מעליי דממה- הפקה מוסיקלית לאלבום של אהובה עוזרי. כפסנתרן, קלידן ומפיק עבד עם אהוד בנאי, רונה קינן, ברי סחרוף, חווה אלברשטיין, יהלי סובול, שולי רנד, ערן צור, גליקריה, שי צברי, קורין אלאל, יהודית רביץ, מיכאל מושונוב, מוני מושונוב, שאנן סטריט, זוהר פרסקו, מיכה שטרית, אסף אמדורסקי, מאור כהן, דנה ברגר, ליילי. בוגר הניו סרול יוניברסיטי בניו יורק, מורה בתכנית הניו סקול בארץ. ראש המסלול בגראז'- מכינה קדם אקדמית לאומנות למתמודדים עם משברים נפשיים.

קרון גרנק עיצוב תאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב.

עיצבה תאורה ללמעלה מ-150 הצגות בתיאטרון ישראלי, ביניהן: טרטיף, שוד הבנק, מלצרית, מעבר לקשת, נרות יום הולדת, מחוברים לחיים, השיבה, שורת המקלה, הילד חולם, מצחיקונת, מפיסטו, סיפור הפרברים, שיער, הפושעים החדשים, אלקטרה, חברים של חברים, דג מוסר, דבר מצחיק קרה, סיראנו, מקבת, האריסטוקרטים, איחש פישר, הבדלה, משפחה חמה, תרה, אוי אלוהים, היה או לא היה, רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים, מותו של סוכן, באדנהיים, האב, פלונטר, צחוק של עכברוש, המלט (ת' הקאמרי). השכנים מלמעלה, הכבש השישה עשר, מיקה שלי, עושה כרצונו, שייקספיר מאוהב, פרידה, עלובי החיים, אוויטה, גבירתי הנאוה, רעל ותחרה, ביקור הגברת הזקנה, כתם לידה, הלהקה, חברון, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, כתר בראש, אליס בארץ הפלאות, הכלה וצייד הפרפרים, לוקאס הפחדן, המוות ישב לידי, צורה לאהבה, החיים (ת' הבימה). סוניה, סווינג, של מי החיים האלה, איש הכריות, שלא תתעורר הילדה, אנשים קשים, בית ספר לנשים, מוריס שימל, מי דואג לילד (ת' חיפה). טופס 17, מחיר החיים, איזה יופי, פרח השכונות, סובניר, בוגד, איזבלה, תשליר, ג'ייפס, הימים הכי טובים (ת' באר שבע). החופש של ג'קי, סטמפניו, בלוז לחופש הגדול, שיפוצים, לעבור את הקיר, ברוכים הבאים לגיהנום, סיפור אהבה, הנאהבים והנעמים, אינטימיות, אפס ביחסי אנוש, דברים שאני יודעת, שבעה, אנשים מקומות ודברים, האורחת, עקר בית, המוגבלים, טרטיף, המקרה המוזר של הכלב, סוסים על כביש גהה, מנדרגולה, מכולת, אהבה זה לא הכל, הבנאליות של האהבה, מייק, האגם המוזהב, איש הגשם, הדבר האמיתי, רק אתמול נולדה (ת' בית לסין). הנוודים, משפט חוזר, בזעיר אנפין (ת' גשר). בילבי, רוק בבית הספר, צ'אפלין, פלאשדנס, סאלח שבת, היירספריי (ת' תל אביב). בילי אליוט (ת' פרטי). נישואי פיגארו, קוואלריה רוסטיקנה, אלקו, נבוקו (האופרה הישראלית). למופעי מחול: משחקי ילדים, בארץ שחורה שחורה-קבוצת המחול נעה דר. טיפהפופה, 504 –יוסי יונגמן. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה המלט. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2013 על עיצוב התאורה להצגה מקבת.

טולה דמארי עיצוב תנועה

מעצבת תנועה, כוריאוגרפית, יוצרת. בוגרת בית צבי. שחקנית תיאטרון הקאמרי 2006-2011.

צלם: רדי רובינשטיין

בין עבודותיה בעיצוב תנועה: ימי שלישי עם מורי, מי מפחד מווירג'יניה וולף, סאלח שבת (ת' הקאמרי). נערת שוליים, ינטל, כמעט נורמלי, מירל'ה אפרת (ת' הבימה). עפיפונים, גן הדובדבנים, סוליקא, כלוב העליזים (ת' באר שבע). קליעים מעל ברודוויי (ת' גשר). הפרקליט (ת' החאן). בבצ'יק, משחק החיים, בחורים טובים, מלכת היופי של ירושלים (ת' בית ליסין). האוצר של נפוליאון, מונולוגים מהקישקע, שני קונילמל, אידיש מאמא, המכשפה (ת' יידישפיל). בילבי (ת' תל אביב). הלילה הקצר ביותר בשנה (ת' הסמטה). מהפכת התפוזים של מתי (ת' ארנה פורת). אני לא גנב, נחמן, פרפרים בבטן, ילדיסקו, פרדיננד, הדבורה מאיה (ת' המדייטק). ילד שוק, הנסיך (ת' השעה). בייגלה, לא כוחות (ת' ארצי לנוער). זה לא הסיפור שלי (ת' ב"ש לילדים ונוער). אחותי הגדולה (ת' הקרון). מלמדת ועיצבה תנועה לבתי ספר למשחק-בית צבי, סמינר הקיבוצים, סטודיו יורם לוינשטיין, ניסן נתיב, אוניברסיטת ת"א. ביימה את ההצגה מעשה בכוכב שנפל לשלולית (ת' ב"ש לילדים ונוער).

רותי גפן עוזרת במאי

בוגרת לימודי תרפיה באור, צבע וצליל במכון וינגייט. בוגרת בית הספר לרפואה משלימה בהנהלת פרופ. רפי קרסו. ובנוסף: שפית. שימשה כמנהלת הצגה בקאמרי במשך כ-19 שנים.

בין ההצגות: עד שהמוות יפגיש בינינו, להעיר אריות, חברות הכי טובות, ליזיסטרטה, עוץ לי גוץ לי, גורודיש, דבר מצחיק קרה. הייתה חלק מצוות הקמת תיאטרון הרצליה יחד עם אופירה הניג. משנת 2011 שימשה כעוזרת במאי בהפקות רבות בקאמרי, הבימה, בית ליסין, תיאטרון באר שבע, החאן ותיאטרון חיפה. בהן: זורבה היווני, נוף לים, השיעור, הייה שלום מר האפמן, הבית הנקי.

אורי דב יוסף בלופרב מישל

בין תפקידיו: השוורץ האחרון (אדם) שורה, חתונה מאוחרת (זאזא), כולם היו בניי (כריס קלר), צומת וולקן (מיכה שלי), אחד משלנו (ת' ב"ש); רומיאו ויוליה, טייפ, מעבר להרים והגבעות (ת' אלעד); אנטיגונה, שלוש אחיות (ת' תמונע), מינוטאור (הסימטה); קול חתן וקולתי (צוותא). טלוויזיה: המזח, ריקוד האש, בלוגה בלוז, הבאר, פלמ"ח, נעלמים, מועדון החנונים. קולנוע: פינק ליידי, המזח, מתחתנת, הרפתקה בשחקים.

שני קליין אליס

בוגרת הסטודיו של יורם לוינשטיין, 2011. בין תפקידיה בתיאטרון: הנשים של ג'ייק, של מי החיים האלה? (ת' חיפה). גבעת חלפון אינה עונה (ת' הבימה). גיבורה קטנה (ת' ארנה פורת), מתויגת (ת' הנפש). בין תפקידיה בקולנוע: אפס ביחסי אנוש (רמה), ההר, הורדוס איילנדס, לתפארת מדינת ישראל, ערבים רוקדים. בין תפקידיה בטלוויזיה: יניב (אפרת), ששה אפסים (רותי), פשוט בבית, מעילה (יפה מקסימוב), שב"ס, שקשוקה (השומרת), דוז פואה (ציונית), מורובוט (גילה בלוט), האתגר הגדול (גבי המפקדת), אית (רווית וינקלר), ההרמון (תהילה), החברים של נאור (עינב), מטומטמת (נתי), מריו (אדווה), הקינגים (שלי), בתולות (חגית), משפחת זנזורי (שולי), רמזור.

מיכאל מושונוב פול

מיכאל מושונוב הוא שחקן ומוסיקאי ישראלי, זוכה 2 פרסי אופיר על משחקו בסרטים איים אבודים של רשף לוי ו-מבול של גיא נתיב. את מסעו על הבמה התחיל בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער בין תפקידיו הבולטים בתיאטרון: השוורץ האחרון (סיימון), כולם היו בני (גורג דיוור) - ת' באר שבע. קוסטיה ב-שחף (ת' הבימה). יוג'ין ב-יומן חוף ברייטון (ת' הקאמרי). איליי ב-על מי ועל מה, בן קלארק בלהיט הקומיקאים (ת' חיפה) לצד אביו מוני מושונוב.

נעמי לבוב לורנס

בוגרת הסטודיו של ניסן נתיב, תל אביב 2011. בין תפקידיה בתיאטרון: ארוחה עם אידיוט (ת' באר שבע), שבעה, האורחת (ת' בית ליסין). מחר מלחמה (צוותא). טרורזם, פציעות קטנות (ת' גשר). הדייר חיימוביץ (ת' תמונע), משחק מסוכן (ת' הנפש). הברווזון המכוער (ת' ארנה פורת). מאלתרת בהרכבי אימפרוביזציה: פרוביזורי, פלפלים, קומיקזה. בקולנוע: דר' פומרנץ, יונה, גבולות, ארבע על ארבע. בטלוויזיה: הכל הולך, מטומטמת, אבודים בריבוע, על הספקטרום, שב"ס, מחנה אבא, מותק בול באמצע, ילדים ביער, עד כאן 2020, בלאדי מורי. זוכת פרס השחקנית מטעם האקדמיה לטלוויזיה, זוכת פרס השחקנית ב-Monte Carlo International Film Festival.

מנכ"ל שמוליק יפרח	רעות סבח אורלי קדוש נטלי רפאלוב	מלבישות יהודית אלקיים שנית ביטון אביבית מלכה
מנהלת אמנותית איה קפלן	שירות לקוחות מאי בן עזרי הודיה וולפוביץ	מחלקת סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם אנדריי לומונובסקי ארטיום קולסניקוב
סמנכ"ל כספים ותפעול נוי גלן	רכזת בקרת מינויים יפעת חלילי עדן פנקר (מחליפה לחל"ד)	תאורה רותם אבירם אלירן צדיק גבי פרידריך
מנהלת ייצור הפקות גילי כוכבי	דוברות ויחסי ציבור הילה כלפון	הנהלה ציבורית יו"ר פרופ' אייל שיינר
מנהל טכני מחלקת סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר	מנהלת מחלקה חינוכית שלי ליכט	זיו אופק אבי אטיאס ד"ר אנגלרט מאיר
ע. אישית למנכ"ל דנה קוניו	רכזת מצויינות יעל זהבי	פיני בדש נעמי בלומנטל אלי בן סימון
מנהלת לשכת מנכ"ל תקוה סקוי	רכזת אדמיניסטרציה מחלקה חינוכית מזל אבר	ראובן בן סימון דניאלה גז אשר גרינבאום
ע. אישי למנהלת אמנותית מירב לחמן	מנהל הצגה איציק קריספין	אפרת זיו-אספיס עמירה חיים עפרה חן
ועדה אמנותית טל בסון	מחלקת תלבושות ואביזרים עירית פלדמן	גילה לוי עופר ליפשיץ עליזה מנור
חשבת רו"ח עירית שטופמאכר	מנהל מחלקת תאורה שמואל מור	פרופ' ג'ורג' מרקוביץ עו"ד מאיר סהר אריה קליינמן
הנהלת חשבונות אירית שרור	מנהלי במה חנוך אברהם אלי יורם	אמיר רוזנבליט ד"ר שלומי קודש יוסי רייך
חשבות שכר והנהלת חשבונות יעל לוי	צוות במה תומר אברהם אריה לוצאטו	גלית שביט
מנהלת מכירות אזור דרום אوشרה דנן	אחראית משמרת ורכזת הדרכה חגית שלי	ממונה בטיחות פוזנר בטיחות
מנהלת מכירות חוץ ולוח רונית קריספין	מכירות מנויים מירי אברה	ייעוץ משפטי עו"ד רמה לשם עו"ד אהוד ערב
מנהל דיגיטל מיכאל קושניר	אחראית מלבישות לריטה מיגירוב	משרד רו"ח חדד ושות'
מנהלת פרסום והפקות אירועים שני אמור		מבקר פנים רו"ח אריק קטורזה
מנהלת מחלקת מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר		רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון

להצגה **האמת**

מנהלת ייצור הפקות גילי כוכבי **מנהל טכני** אופיר ספיר **מנהל הצגה** איציק קריספין **עוזרת במאי** רותי גפן **מנהל במה** אלעד רחמים **תפעול תאורה** רותם אבירן **תפעול סאונד** ארטיום קולסניקוב **תפעול וידאו** אנדרי לומונובסקי **רקווזיזטים** אריה לוצאטו **מלבישה, איפור ושיער** לריטה מיגירוב **בניית תפאורה** שמעון אהרוני **עריכת תכניה והגהה לשונית** רותי טון **צילום תמונות פוסטר** אילן בשור **צילום הצגה** מעיין קאופמן **צילומי תכניה, וידאו וטריילר** רדיי רובינשטיין **אריזה גרפית** גיא יעקב ישראלי. *60y/jx<0#isRxa2/i.*

יו"ר אגודת הידידים גב' עליזה מנור
מנהלת אגודת הידידים ד"ר דיתה קליינמן

מייסדים

אדמה מכתשים
לוי אריה- הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA
לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ
רינה רמות - מתן שירותי בריאות בע"מ
עליזה מנור- ע.ע מנור ייזום, שיווק וניהול בע"מ

ידידים לפי סדר א'-ב'

אברהם עדי ואליזבט, מאיר ומיכל אבן שימול – ביה"ס "עתיד" מחנה נתן,
אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו, רויטל ומרקו אברג'ל - "א.א.ר 1009 בע"מ",
אופק ורד וזיו, איתני רונית ואלדד, אליה רחל ומקס - מגזין ברנז'ה,
אלימלך כוכי ומאיר- אחים אלימלך בע"מ, אמויאל קובי ומיטל - קרן תעשיות, פרופ' שוש ארד,
שלומי ויעל בהט – ש.י שנבר בע"מ, בלהה אדם, בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ,
בן כנען סימה וישראל, ד"ר ברנר הלל ודורה, גרינבאום אירית ואשר, דורון מוטי וחני,
חיים עמירה ונתן, כהן אביב ויוליה, כהן מיכל ושלמה, כהן שוש ויעקב, אירנה סקלר ויעקב כהן,
אהרון כץ ומרים עינן, ליליאן עידו ואסתר, ליפשיץ איריס ועופר, לצר רחל ודר' שמחה,
ד"ר מייסלוס מקס ורוסיטה, בן שמואל יצחק, נגב מינרלים בע"מ - רזין אלי וניצה, עפרה חן,
עוזיאל ורד ובני, נגר מיטל ורן, נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי, ד"ר יובל ומרב סופרן,
עטר בתיה ופרופ' דן, עמרני עמליה ומנחם, פוגל אירית ומוטי, צביקה הדר,
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ - אלוש צביקה וחגית, קארס נורית וסיוון, דיתה ומשה קליינמן,
רוזנבליט אמיר, רוט אנה ואורי, נעמה ספיר ואיתי קליפר, ד"ר גרגורי ריביצקי ואנה צינברג,
רייך יוסי ומרגית בוגן- בית מרקחת הנגב, שחל דוד ושושנה, שוורץ גישרה,
שופן יהודית - כימקונטקט ישראל בע"מ, שמואל שלום ושרה שטרית, משה שרון,
תבליני מימון - מימון אברהם ואיתי

איתי אורי*, נעמי אורן, יעל אלקנה, מיכאל אלוני, נעמה אמית, אפרת ארנון, אפרת בוימולד,
רון ביטרמן, אורי דב יוסף בלופרב, דורון בן דוד, ירדן בר כוכבא הלפרין, יהונתן גנקין, צחי גראד,
תום גרציאני, דקלה הדר, יונתן הורנצ'יק, יואב הייט, אסף זגה*, אסף זלמנוביץ', אסתי זקהיים,
איתי חביב**, דורון טאובר*, אורלי טובלי, ברקת יערי*, אורן כהן*, ויקי כהן*, ליר כץ,
אביב טומי כרמי, דורית לב ארי, נעמי לבוב, מיכאל מושונוב, רוי מילר, דניאל מנוחין*,
שירה נאור, אלון נוימן, לואי נופי, לירן מזרחי*, נופר סלמן, הילה סעדה, אדוה עדני,
תקוה עזיז, שון עיסא, איאן יואל פינקוביץ, הילה פלדמן, מיקה פריינטי, איתי צ'מה,
שילה קוסאשווילי, רותם קינן, שני קליין, רעות רגב*, מולי שולמן, ליאב תורג'מן*

*בוגרי **גודמן**, בית ספר למשחק בנגב
תלמידי **גודמן

מימין לשמאל: אורי דב יוסף בלופרב, שני קליין

LA VERITE

Credits

By
Florian Zeller

Translated by
Dori Parnes

Directed by
Muli Shulman

Set Design by
Adam Keller

Costume Design by
Chava Levi Rozalski

Music by
Shaul Besser

Lighting Design by
Keren Granek

Movement design by
Tula Damari

Assistant Director
Ruthi Geffen

Actors

Michel
Uri Dov Yosef Blufarb

Alice
Shani Klein

Lauraece
Naomi Levov

Paul
Michael Moshonov

Synopsis

La Vérité is a comedy that explores the theme of lying. It features Vincent, a man who believes that it's often better to hide the truth than to reveal it, especially when it comes to his wife, his best friend... and his best friend's wife. But is Vincent really aware of the truth he's trying to hide?

Florian Zeller 's cult play tells the story of a manipulator caught up in his own game, where everyone ends up deceiving everyone else.

Opening: May 07 2025, Beer Sheva Theatre

🕒 **1 Hour and 15 minutes** with no interval

Right to Left: Naomi Levov, Uri Dov Yosef Blufarb, Michael Moshonov, Shani Klein

מקבוצת עזריאלי

פאלאס דיור מוגן להבים הטוב ביותר, עכשיו טוב יותר!

מזמינים אתכם להכיר את החיים הטובים מקרוב!
פעילויות ספורט ופנאי, ארוחות שף,
ספא, בריכה וקהילה מחבקת.

בואו לימי התנסות: 3666*

* בכפוף לתקנון

פאלאס. הבחירה של החיים הטובים

לרשותכם מרכזי סיעוד והחלמה
פאלאס מדיקל

תיאטרון באר-שבע

זוכה "אות בן-גוריון"
לשנת תשפ"ב, אוקטובר 2021,
מטעם אוניברסיטת בן-גוריון בנגב

📞 *2690 🌐 www.b7t.co.il 📘 תיאטרון באר שבע 📷 b7ttheater

📍 שדרות רגר 41, המשכן לאמנויות הבמה באר-שבע

אריזה גרפית גיא יעקב ישראלי

Graphic design by GUY JACOB ISRAELI

הפדרציות
היהודיות
של צפון אמריקה

בית היהודי של ישראל

אגודת הידידים

Jack, Joseph and Morton Mandel Supporting Foundation